

viisning paa ingen Maade fortjener. Dersom altsaa Sagen fra det ærede Medlems Side havde været udsat, saa vilde den her i Thinget have faaet en bedre, en mindre fordomsfuld Bedømmelse, end den nu faaer. Nu kan jeg ikke see, at der ved at forfølge Sagen kan opnaaes endogfaa det Allermindste. Den høit-agtede Indenrigsminister har stillet Forslag, der skulle føre Sagen videre, men jeg begriber ikke, hvorledes vi, ved at stemme over disse Forslag, skulle kunne udtale nogen Mening, der skal være enten bindende eller blot veiledende med Hensyn til den Vej, det kan antages, at dette Thing vil kunne flaae ind paa i Fremtiden. Lad først den Krønleste Sag være bragt til Hvile, hvis Forslaget ikke kan udføres, saa er det Tid at tale om, hvad der skal komme derefter, og saa vil man ogsaa kunne have havt Leilighed til at indhente de Oplysninger, at ende de Forhandlinger, uden hvilke de her i Salen førte Forhandlinger dog ikke kunne have nogen virkelig frugtbar Charakter. Et æret Medlem har nylig udtalt, at han vilde ansee det for ønskeligt, at den høit-agtede Indenrigsminister ikke fastholdt sine øvrige Forslag, og jeg skal ganske tiltræde denne Anskuelse; men jeg vil sige til, at jeg vilde ansee det for ønskeligt, at den ærede Forslagsstiller gjorde det Samme ved det hele Forslag, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har anbefalet den ærede Indenrigsminister, nemlig at tage det tilbage. Hvad der kan opnaaes i denne Sag for Diebliffet, er opnaaet nu; videre kan man ikke komme, og gaaer man videre, bringer man det til en Afstemning, er det saa langt fra, at man kan opnaae noget sikkert Fingerpeg om dette Things Mening i kommende Dage, at jeg troer, at man snarere er udsat for at blive misforstaaet. Det Resultat, der kommer frem, kan let blive misledende istedetfor veiledende.

**A. Sager:** I Almindelighed kan man ikke sige, at vore Jernbaneforhandlinger just gaae med Jernbanefart, men idag forekommer der mig at være Udsigt til, at de ville gaae ikke alene med almindelig Fart, men endogfaa med Expressfart. Den høitærede Indenrigsminister har bemærket, at det Forslag, der er stillet af

det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen), har han ingen Brug for, og jeg antager næsten, at Fleertallet her i Thinget ingen Brug har for Ministerens. Naar det altsaa er saa, kunne vi vel uden videre Skade holde op med, at anstille Betragtninger over, hvilket man vil foretrække. Dertil kommer desuden det, at alle Parter synes at være enige om Umuligheden af at kunne faae noget Lovforslag af denne Art færdigt i indværende Sessjon. Jeg kan ikke nægte, at naar den ærede Minister har stillet sig paa det Standpunkt, som han har indtaget idag, saa antager jeg, at han har rimelig Grund til at formode, at han kan faae bygget en Jernbane gennem Sjælland og de nævnte Der, uden at Staten behøver at gjøre noget Tilskud for at faae et saadant Anlæg udført, og naar den høitærede Indenrigsminister har Grund til at troe dette, finder jeg det ogsaa rimeligt, at han ikke vil gaae ind paa det Lovforslag, der er indbragt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds. Jeg søger min Trøst over, at det ikke bliver til Noget med dette Lovforslag i denne Sessjon, deri, at vi, indtil vi komme sammen igjen, kunne faae et klarere Blik paa vor Statshuusholdning, paa Alt, hvad vi have at give ud, og hvad vi kunne vente at faae ind, saaledes at vi med større Frihed og bedre Overlæg end nu kunne beslutte os til, hvilke Byrder vi ville lægge paa Statskassen. Det er en ikke uvigtig Omstændighed, at vi faae denne korte Tidsfrist til i No at kunne overveie vor hele finansielle Stilling. Jeg siger, at deri søger jeg en Trøst over, at dette Forslag, som ellers efter den almindelige Mening vilde have nydt Fremme, nu bliver standset, og jeg haaber, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds vil følge det Raad, der nys blev ham givet, eller, om han skulde ønske det i en smukkere Form, indgive en elegant Dagsorden, som satte dette Forslag tilside. Jeg seer ikke den allermindste Nytte ved nu at forfætte denne Sag videre og skal derfor afholde mig fra enhver Bemærkning om de stillede Forslag. At fortsætte videre nu, end sige at gaae til 3die Behandling, haaber jeg, at vi blive forstaaede for ved et Lovforslag, som allerede er dødsdømt ved 2den Behandling.